II

(Nezakonodajni akti)

UREDBE

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) 2016/522

z dne 17. decembra 2015

o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 596/2014 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z izvzetjem nekaterih javnih organov in centralnih bank tretjih držav, kazalniki tržne manipulacije, pragovi za razkritje, pristojnim organom za obveščanje o odložitvah, dovoljenjem za trgovanje v zaprtem obdobju in vrstami poslov vodilnih delavcev, o katerih je treba poročati

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 596/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o zlorabi trga ter razveljavitvi Direktive 2003/6/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter direktiv Komisije 2003/124/ES, 2003/125/ES in 2004/72/ES [1] ter zlasti člena 6(5), člena 12(5), člena 17(2) in (3) ter člena 19(13) in (14) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Z Uredbo (EU) št. 596/2014 se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov v zvezi z več tesno povezanimi vprašanji, ki se nanašajo na izvzetje nekaterih javnih organov in centralnih bank tretjih držav s področja uporabe navedene uredbe, kazalnike tržne manipulacije, pragove za razkritje notranjih informacij s strani udeležencev na trgu s pravicami do emisije, določitev pristojnega organa za obveščanje o odložitvah pri razkritju notranjih informacij javnosti, okoliščine, v katerih lahko izdajatelj dovoli trgovanje v zaprtem obdobju, in vrste poslov vodilnih delavcev, o katerih je treba poročati.

(2) Države članice, članice Evropskega sistema centralnih bank, ministrstva in druge agencije in pravne osebe s posebnim namenom listinjenja ene ali več držav članic ter Unija in nekateri drugi javni organi ali osebe, ki delujejo v njihovem imenu, ne bi smeli biti omejeni pri vodenju monetarne politike, politike deviznega tečaja ali politike upravljanja javnega dolga, kolikor te izvajajo v javnem interesu in samo za uresničevanje teh politik.

(3) Izvzetje s področja uporabe Uredbe (EU) št. 596/2014 za dejavnosti, ki se izvajajo v javnem interesu, se lahko v skladu s členom 6(5) Uredbe (EU) št. 596/2014 razširi na nekatere javne organe, ki so zadolženi za upravljanje javnega dolga ali pri tem posredujejo, in centralne banke tretjih držav, če izpolnjujejo ustrezne zahteve. Komisija je v ta namen pripravila ter Evropskemu parlamentu in Svetu predstavila poročilo, v katerem je ocenila mednarodno obravnavo nekaterih javnih organov, ki so zadolženi za upravljanje javnega dolga ali pri tem posredujejo, in centralnih bank tretjih držav. Poročilo je vsebovalo primerjalno analizo obravnavanja nekaterih organov in centralnih bank znotraj pravnega okvira tretjih držav ter standarde za obvladovanje tveganja pri

[1] UL L 173, 12.6.2014, str. 1.

poslih, ki jih navedeni javni organi in centralne banke sklepajo v navedenih jurisdikcijah. V poročilu je bila s primerjalno analizo ugotovljena ustreznost razširitve izvzetja poslov, naročil ali ravnanj, ki se izvajajo pri vodenju monetarne politike, politike deviznega tečaja ali politike upravljanja javnega dolga, tudi na nekatere javne organe in centralne banke navedenih tretjih držav.

(4) Določiti bi bilo treba seznam izvzetih javnih organov in centralnih bank tretjih držav ter ga pregledati, kadar bi bilo to potrebno.

(5) Bistveno je, da se podrobno opredelijo kazalniki manipulativnega ravnanja, povezanega z napačnimi ali zavajajočimi znaki in zagotavljanjem cene, ki so navedeni v Prilogi I k Uredbi (EU) št. 596/2014, da se pojasnijo njihovi elementi in upošteva tehnični razvoj na finančnih trgih. Zato bi bilo treba zagotoviti neizčrpen seznam takih kazalnikov, na katerega bi bili vključeni primeri praks.

(6) Za nekatere prakse bi bilo treba opredeliti dodatne kazalnike, saj se z njimi lahko razjasnijo oziroma ponazorijo take prakse. Navedeni kazalniki se ne bi smeli šteti niti za izčrpne niti za odločilne, njihovo navezovanje na enega ali več primerov praks pa se ne bi smelo šteti za omejevalno. Za primere praks se ne bi smelo šteti, da sami po sebi pomenijo tržno manipulacijo, temveč bi jih morali udeleženci na trgu in pristojni organi upoštevati pri preučevanju poslov ali naročil za trgovanje.

(7) Uporabiti bi bilo treba sorazmeren pristop, pri tem pa upoštevati naravo in posebne značilnosti zadevnih finančnih instrumentov in trgov. Primeri se lahko navezujejo na enega ali več kazalnikov tržne manipulacije iz Priloge I k Uredbi (EU) št. 596/2014 ali jih ponazarjajo. Zato lahko določena praksa vključuje več kazalnikov tržne manipulacije, navedenih v Prilogi I k Uredbi (EU) št. 596/2014, odvisno od tega, kako se uporablja, pride pa lahko tudi do določenega prekrivanja. Podobno lahko nekatere druge prakse ponazarjajo vsak posamezen kazalnik iz te uredbe, čeprav v njej niso izrecno navedene. Zato bi morali udeleženci na trgu in pristojni organi upoštevati tudi druge neopredeljene okoliščine, ki bi se lahko v skladu z opredelitvijo iz Uredbe (EU) št. 596/2014 štele za morebitno tržno manipulacijo.

(8) Z nekaterimi primeri praks, navedenimi v tej uredbi, so opisani primeri, ki so zajeti s pojmom tržna manipulacija ali se v nekaterih vidikih navezujejo na manipulativno ravnanje. Nasprotno pa se lahko nekateri primeri praks štejejo za zakonite, če na primer oseba, ki sklepa posle ali izdaja naročila za trgovanje, ki bi se lahko šteli za tržno manipulacijo, dokaže, da so bili njeni razlogi za sklenitev takšnih poslov ali izdajo naročil za trgovanje zakoniti in v skladu s sprejeto prakso na zadevnem trgu.

(9) Zaradi navedbe primerov praks, ki se nanašajo na kazalnike tržne manipulacije iz Priloge I k Uredbi (EU) št. 596/2014, navzkrižno sklicevanje iz Priloge II k tej uredbi vključuje ustrezen primer prakse in dodaten kazalnik, ki se navezuje na navedeni primer.

(10) Pri kazalnikih manipulativnega ravnanja, navedenih v tej uredbi, vsako sklicevanje na „naročilo za trgovanje“ zajema vse vrste naročil, vključno z začetnimi naročili, spremembami, posodobitvami in preklici, ne glede na to, ali so bila naročila izvedena ali ne, ne glede na način dostopa do mesta trgovanja, izvedbe posla ali vnosa naročila za trgovanje in ne glede na to, ali je bilo naročilo vneseno v knjigo naročil mesta trgovanja.

(11) Udeleženci na trgu s pravicami do emisije sestavljajo posebno podmnožico udeležencev na trgu emisijskih pravic. Med udeleženci na trgu emisijskih pravic bi se morali kot udeleženci na trgu s pravicami do emisije obravnavati tisti, ki presegajo najnižje pragove, in samo zanje bi morala veljati zahteva za razkritje notranjih informacij javnosti. Zato bi morali biti navedeni najnižji pragovi jasno določeni.

(12) Glede na opredelitev notranjih informacij iz člena 7(4) Uredbe (EU) št. 596/2014 mora udeleženec na trgu s pravicami do emisije na podlagi posameznega primera oceniti, ali zadevne informacije izpolnjujejo merila za notranje informacije. To pomeni, da se od udeleženca na trgu s pravicami do emisije ne pričakuje, da bo javnosti razkril vse informacije o svojem fizičnem delovanju. Udeleženec na trgu s pravicami do emisije bi moral zadevne informacije ustrezno oceniti ob upoštevanju tržnih razmer in drugih zunanjih dejavnikov, ki bi lahko imeli v določenem trenutku ob pojavu informacij cenovni učinek na pravico do emisije.

(13) Na podlagi izvzetja iz člena 17(2) Uredbe (EU) št. 596/2014 so iz opredelitve udeleženca na trgu s pravicami do emisije izključeni tisti udeleženci na trgu emisijskih pravic, katerih emisije iz naprav ali letalskih dejavnosti, ki jih imajo v lasti, jih nadzorujejo ali so zanje odgovorni, v predhodnem letu niso presegle najnižjega praga ekvivalenta ogljikovega dioksida in katerih nazivna vhodna toplotna moč ni presegla najnižjega praga, če izvajajo dejavnosti izgorevanja. Zato bi se morala najnižja pragova nanašati na vse dejavnosti, vključno z letalskimi dejavnostmi ali napravami, ki jih ima zadevni udeleženec na trgu s pravicami do emisije, njegovo matično podjetje ali povezano podjetje v lasti, jih nadzoruje ali za delovanje katerih je v celoti ali delno odgovorno.

(14) Poleg tega zahteva ne bi veljala samo, če bi se letni prag ekvivalenta ogljikovega dioksida in prag nazivne vhodne toplotne moči upoštevala skupaj. Zato bi morala prekoračitev enega od obeh pragov zadoščati za to, da veljajo obveznosti razkritja iz člena 17(2) Uredbe (EU) št. 596/2014.

(15) Da bi se okrepila celovitost trga in hkrati preprečilo pretirano razkrivanje informacij, je primerno najnižja pragova določiti na taki ravni, da so izvzete družbe, ki najverjetneje nimajo notranjih informacij.

(16) Najnižja pragova bi bilo treba po potrebi pregledati, da se oceni njuno delovanje, med drugim glede pričakovanega povečanja preglednosti trga s pravicami do emisije, vključno s številom prijavljenih dogodkov in povezanim upravnim bremenom, razvoja in zrelosti trga s pravicami do emisije, števila udeležencev na trgu emisijskih pravic ter vpliva na razpoložljivost posebnih informacij podjetij in oblikovanje cen ali naložbene odločitve na trgu s pravicami do emisije.

(17) Ob upoštevanju razširjenega področja uporabe Uredbe (EU) št. 596/2014 v smislu zajetih finančnih instrumentov, dejstva, da zahteva po naknadnem sporočanju pristojnemu organu velja za izdajatelje, ki so zahtevali ali odobrili uvrstitev svojih finančnih instrumentov v trgovanje na reguliranem trgu v državi članici ali so v primeru instrumentov, s katerimi se trguje le v večstranskih sistemih trgovanja (MTF) ali drugih vrstah organiziranih sistemov trgovanja (OTF), odobrili trgovanje s svojimi finančnimi instrumenti v MTF ali OTF ali ki so zahtevali uvrstitev svojih finančnih instrumentov v trgovanje v MTF v državi članici, ter dejstva, da so lahko finančni instrumenti takih izdajateljev uvrščeni v trgovanje ali da se z njimi trguje na mestih trgovanja v različnih državah članicah, bi bilo treba zagotoviti, da je v vseh primerih edini pristojni organ, ki prejme obvestilo, tisti organ, ki ima največji interes za nadzor nad trgom, in izdajatelju preprečiti izvajanje diskrecijske pravice. Ta pristop temelji na uporabi pojma lastniški vrednostni papirji.

(18) Dolžnost obveščanja pristojnega organa o odložitvah razkritja notranjih informacij iz člena 17(4) Uredbe (EU) št. 596/2014 velja tudi za udeležence na trgu s pravicami do emisije. Kar zadeva področje uporabe, se Uredba (EU) št. 596/2014 uporablja za udeležence na trgu s pravicami do emisije, ki so dejavni na primarnem trgu s pravicami do emisije ali finančnimi produkti na dražbi na podlagi teh pravic (licitiranje na dražbi) in na sekundarnih trgih s pravicami do emisije njihovih izvedenih finančnih instrumentov.

(19) Za zagotovitev, da se za udeležence na trgu s pravicami do emisije z gotovostjo opredeli en sam pristojni organ, bi moral biti pristojni organ za obveščanje na podlagi člena 17(4) Uredbe (EU) št. 596/2014 pristojni organ države članice, v kateri je udeleženec na trgu s pravicami do emisije registriran, kot določa člen 19(2) navedene uredbe, in ne pristojni organ vsakega posameznega mesta trgovanja, na katerem se trguje s pravicami do emisije.

(20) Izbira pristojnega organa države članice, v kateri je udeleženec na trgu s pravicami do emisije registriran, pomeni rešitev, s katero se vedno z gotovostjo opredeli en sam pristojni organ in tako omeji upravno breme za udeležence na trgu s pravicami do emisije, saj zagotavlja, da jim ni treba hkrati obveščati več pristojnih organov.

(21) Izdajatelj lahko osebi, ki opravlja poslovodne naloge, dovoli, da v izjemnih okoliščinah v zaprtem obdobju takoj proda njegove delnice. Izdajatelj bi moral to dovoliti na podlagi posameznega primera, prvo merilo pri presoji pa bi moralo biti, da je oseba, ki opravlja poslovodne naloge, pred vsakim trgovanjem zahtevala oziroma dobila izdajateljevo dovoljenje za trgovanje. Da bi izdajatelj lahko ocenil posamezne okoliščine v vsakem primeru posebej, bi morala biti zahteva obrazložena, v njej pa bi morali biti pojasnjeni načrtovani posli in opisana izjemna narava okoliščin.

(22) Odločitev o dovolitvi trgovanja bi se morala predvideti samo, če je razlog za zahtevano sklenitev posla izjemne narave. Navedeno izvzetje bi se moralo razlagati ozko, ne da bi se neupravičeno razširilo področje uporabe izvzetja iz prepovedi trgovanja v zaprtem obdobju. Okoliščine, v katerih se lahko odobri izjema, bi morale biti ne samo izjemno nujne, ampak tudi nepredvidene, neobvladljive in jih ne bi smela povzročiti oseba, ki opravlja poslovodne naloge.

(23) Če osebe, ki opravljajo poslovodne naloge, predstavijo okoliščine, ki so nepredvidene, neobvladljive in zunaj njihovega nadzora, bi se jim morala dovoliti samo prodaja delnic za pridobitev potrebnih finančnih sredstev. Taki položaji bi lahko izhajali iz finančne zaveze, ki jo mora izpolniti oseba, ki opravlja poslovodne naloge, kot je pravno izvršljiv zahtevek, vključno s sodnim nalogom, če oseba, ki opravlja poslovodne naloge, te zaveze ne more razumno izpolniti brez prodaje zadevnih delnic. Izhajala bi lahko tudi iz položaja, v katerem se je oseba, ki opravlja poslovodne naloge, znašla pred začetkom zaprtega obdobja (npr. davčna obveznost) in ki zahteva plačilo zneska tretji osebi, ki pa ga oseba, ki opravlja poslovodne naloge, ne more v celoti ali delno plačati drugače kot s prodajo izdajateljevih delnic.

(24) V zvezi s posli, ki potekajo v okviru delniške sheme za zaposlene, varčevalnh shem, kvalifikacije ali upravičenosti delnic ali v povezavi z njimi, je treba določiti, ali jih izdajatelj lahko dovoli. Zato bi morale biti nekatere vrste poslov jasno opredeljene in podrobno določene. Značilnosti takih poslov se nanašajo na naravo posla (npr. nakup ali prodaja, uveljavitev opcije ali drugih pravic), čas sklenitve posla ali vključitve osebe, ki opravlja poslovodne naloge, v določeno shemo in dejstvo, ali so bili posel in njegove značilnosti (npr. datum izvedbe, znesek) dogovorjeni, načrtovani in organizirani v razumnem času pred začetkom zaprtega obdobja.

(25) Poleg tega bi se lahko posli, pri katerih se pravica do udeležbe ne spremeni, izvedli na pobudo osebe, ki opravlja poslovodne naloge, če je zadevna oseba pred predvidenim poslom od izdajatelja zahtevala in dobila dovoljenje. Zadevni posel bi se lahko nanašal samo na prenos zadevnih instrumentov med računi osebe, ki opravlja poslovodne naloge (npr. med shemami), ne da bi vključeval spremembo cene prenesenih instrumentov. Ta pristop ne vključuje prenosa finančnih instrumentov ali drugih poslov, kot so prodaje ali nakupi med osebo, ki opravlja poslovodne naloge, in drugo osebo, zlasti pravnim subjektom, ki je v celoti v lasti prve osebe.

(26) Z Uredbo (EU) št. 596/2014 se zahteva, da morajo osebe, ki opravljajo poslovodne posle, in osebe, ki so z njimi tesno povezane, izdajatelja in pristojni organ obvestiti o vseh poslih, opravljenih za njihov račun, v zvezi z delnicami ali dolžniškimi instrumenti tega izdajatelja ali izvedenimi finančnimi instrumenti ali drugimi finančnimi instrumenti, ki so z njimi povezani. Osebe, ki opravljajo poslovodne naloge, in osebe, ki so z njimi tesno povezane, bi morale tudi udeležence na trgu s pravicami do emisije obvestiti o vseh poslih, opravljenih za njihov račun, v zvezi s pravicami do emisije, finančnimi produkti na dražbi na podlagi teh pravic ali povezanimi izvedenimi finančnimi instrumenti.

(27) Poročanje o poslih, ki jih za lasten račun izvedejo osebe, ki opravljajo poslovodne naloge pri izdajatelju, ali udeleženec na trgu s pravicami do emisije ali osebe, tesno povezane z njimi, ni le dragocena informacija udeležencem na trgu, ampak tudi dodaten način, s katerim pristojni organi nadzorujejo trge. Obveznost teh oseb, da poročajo o poslih, ne vpliva na njihovo dolžnost, da se vzdržijo zlorabe trga, kot je opredeljena v Uredbi (EU) št. 596/2014.

(28) Obveznost poročanja o poslih, ki jih izvedejo osebe, ki opravljajo poslovodne naloge, ali oseba, ki je z njimi tesno povezana, velja za zelo različne dejavnosti, vključno z vsemi posli, izvedenimi za njihov račun. Zato je primerno določiti obsežen neizčrpen seznam posebnih vrst poslov, o katerih bi bilo treba poročati. To bi moralo ne samo olajšati popolno preglednost poslov oseb, ki opravljajo poslovodne naloge, in oseb, ki so z njimi tesno povezane, ampak z opredelitvijo posebnih vrst poslov, o katerih je treba poročati, tudi zmanjšati tveganje za izogibanje zahtevi po obveščanju.

(29) Ker je poslov, ki naj bi jih zajemalo pooblastilo iz člena 19(14) Uredbe (EU) št. 596/2014, izjemno veliko in jih ni mogoče omejiti na samo tri vrste poslov, ki so izrecno navedene v členu 19(7) navedene uredbe, je primerno določiti obsežen neizčrpen seznam posebnih vrst poslov, o katerih bi bilo treba poročati.

(30) Pri pogojnih poslih zahteva za poročanje nastane z izpolnitvijo zadevnih pogojev, torej ko se zadevni posel dejansko izvede. Zato ne bi smeli določiti zahteve za poročanje o pogojni pogodbi in poslu, izvedenem na podlagi izpolnitve takih pogojev, saj bi tako poročanje v praksi povzročalo zmedo, zlasti če pogoji ne bi bili izpolnjeni in posel ne bi bil izveden.

(31) Zadevne določbe in pooblastila iz Uredbe (EU) št. 596/2014 začnejo veljati šele 3. julija 2016. Zato je pomembno, da se tudi pravila iz te uredbe uporabljajo od istega datuma.

(32) Ukrepi, določeni v tej uredbi, so v skladu z mnenjem strokovne skupine Evropskega odbora za vrednostne papirje –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Predmet urejanja in področje uporabe

Ta uredba določa podrobna pravila v zvezi z:

1. razširitvijo izvzetja nekaterih javnih organov in centralnih bank tretjih držav iz obveznosti in prepovedi iz Uredbe (EU) št. 596/2014 pri vodenju monetarne politike, politike deviznega tečaja ali politike upravljanja javnega dolga;

2. kazalniki tržne manipulacije iz Priloge I k Uredbi (EU) št. 596/2014;

3. pragovi za razkritje notranjih informacij s strani udeležencev na trgu s pravicami do emisije;

4. pristojnim organom za obveščanje o odložitvi razkritja notranjih informacij javnosti;

5. okoliščinami, v katerih lahko izdajatelj dovoli trgovanje v zaprtem obdobju;

6. vrstami poslov, zaradi katerih nastane dolžnost obveščanja o poslih vodilnih delavcev.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej uredbi „lastniški vrednostni papirji“ pomenijo razred prenosljivih vrednostnih papirjev iz člena 4(1)(44)(a) Direktive 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta ([1]).

Člen 3

Izvzeti javni organi in centralne banke tretjih držav

Uredba (EU) št. 596/2014 se ne uporablja za posle, naročila ali ravnanja, ki jih javni organi in centralne banke tretjih držav iz Priloge I k tej uredbi izvajajo pri vodenju monetarne politike, politike deviznega tečaja ali politike upravljanja javnega dolga, če se uresničujejo v javnem interesu in samo v okviru teh politik.

([1]) Direktiva 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov ter spremembi Direktive 2002/92/ES in Direktive 2011/61/EU (UL L 173, 12.6.2014, str. 349).

Člen 4

Kazalniki manipulativnega ravnanja

1. Kar zadeva kazalnike manipulativnega ravnanja, povezanega z napačnimi ali zavajajočimi znaki in zagotavljanjem cene, iz oddelka A Priloge I k Uredbi (EU) št. 596/2014, so prakse, navedene pri kazalnikih pod črko A, točke (a) do (g), Priloge I k Uredbi (EU) št. 596/2014, navedene v oddelku 1 Priloge II k tej uredbi.

2. Kar zadeva kazalnike manipulativnega ravnanja, povezanega z uporabo fiktivnega sredstva ali katero koli drugo obliko prevare ali zvijače, iz oddelka B Priloge I k Uredbi (EU) št. 596/2014, so prakse, navedene pri kazalnikih pod črko B, točki (a) in (b), Priloge I k Uredbi (EU) št. 596/2014, navedene v oddelku 2 Priloge II k tej uredbi.

Člen 5

Najnižja pragova ekvivalenta ogljikovega dioksida in nazivne vhodne toplotne moči

1. Za namene drugega pododstavka člena 17(2) Uredbe (EU) št. 596/2014:

(a) je najnižji prag ekvivalenta ogljikovega dioksida (CO_2) 6 milijonov ton na leto;

(b) je najnižji prag nazivne vhodne toplotne moči 2 430 MW.

2. Pragova iz odstavka 1 se uporabljata na ravni skupine in se nanašata na vse dejavnosti, vključno z letalskimi dejavnostmi ali napravami, ki jih ima zadevni udeleženec na trgu s pravicami do emisije, njegovo matično podjetje ali povezano podjetje v lasti, jih nadzoruje ali za delovanje katerih je v celoti ali delno odgovorno.

Člen 6

Določitev pristojnega organa

1. Pristojni organ, ki ga mora izdajatelj finančnih instrumentov obvestiti o odložitvi razkritja notranjih informacij v skladu s členom 17(4) in (5) Uredbe (EU) št. 596/2014, je pristojni organ države članice, v kateri je izdajatelj registriran, v vseh naslednjih primerih:

(a) če in dokler ima izdajatelj lastniške vrednostne papirje, ki so uvrščeni v trgovanje ali s katerimi se trguje z njegovim soglasjem ali za katere je zahteval uvrstitev v trgovanje na mestu trgovanja v državi članici, kjer je izdajatelj registriran;

(b) če in dokler izdajatelj nima lastniških vrednostnih papirjev, ki so uvrščeni v trgovanje ali s katerimi se trguje z njegovim soglasjem ali za katere je zahteval uvrstitev v trgovanje na mestu trgovanja v kateri koli državi članici, če ima izdajatelj druge finančne instrumente, ki so uvrščeni v trgovanje ali s katerimi se trguje z njegovim soglasjem ali za katere je zahteval uvrstitev v trgovanje na mestu trgovanja v državi članici, kjer je izdajatelj registriran.

2. V vseh drugih primerih, tudi v primeru izdajateljev, ustanovljenih v tretji državi, je pristojni organ, ki ga mora izdajatelj finančnih instrumentov obvestiti o odložitvi razkritja notranjih informacij, pristojni organ države članice, v kateri:

(a) ima izdajatelj lastniške vrednostne papirje, ki so uvrščeni v trgovanje ali s katerimi se trguje z njegovim soglasjem ali za katere je prvič zahteval uvrstitev v trgovanje na mestu trgovanja;

(b) ima izdajatelj druge finančne instrumente, ki so uvrščeni v trgovanje ali s katerimi se trguje z njegovim soglasjem ali za katere je prvič zahteval uvrstitev v trgovanje na mestu trgovanja, če in dokler izdajatelj nima lastniških vrednostnih papirjev, ki so uvrščeni v trgovanje ali s katerimi se trguje z njegovim soglasjem ali za katere je zahteval uvrstitev v trgovanje na mestu trgovanja v kateri koli državi članici.

Če ima izdajatelj ustrezne finančne instrumente, ki so uvrščeni v trgovanje ali s katerimi se trguje z njegovim soglasjem ali za katere je uvrstitev v trgovanje prvič zahteval na mestih trgovanja v več državah članicah sočasno, izdajatelj finančnih instrumentov o odložitvi obvesti pristojni organ najpomembnejšega trga, kar zadeva likvidnost, kot je določeno v delegirani uredbi Komisije, ki se sprejme na podlagi člena 26(9)(b) Uredbe (EU) št. 600/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ([1]).

3. Za namen obveščanja na podlagi člena 17(4) Uredbe (EU) št. 596/2014 udeleženec na trgu s pravicami do emisije o odložitvi razkritja notranjih informacij obvesti pristojni organ države članice, v kateri je registriran.

Člen 7

Trgovanje v zaprtem obdobju

1. Oseba, ki pri izdajatelju opravlja poslovodne naloge, ima pravico trgovati v zaprtem obdobju, kot je opredeljeno v členu 19(11) Uredbe (EU) št. 596/2014, če sta izpolnjena naslednja pogoja:

(a) pojavi se ena od okoliščin iz člena 19(12) Uredbe (EU) št. 596/2014;

(b) oseba, ki opravlja poslovodne naloge, lahko dokaže, da je določen posel mogoče izvesti samo v zaprtem obdobju.

2. V okoliščinah iz člena 19(12)(a) Uredbe (EU) št. 596/2014 oseba, ki opravlja poslovodne naloge, pred trgovanjem izdajatelju predloži obrazložen pisni zahtevek za pridobitev njegovega dovoljenja za takojšnjo prodajo njegovih delnic v zaprtem obdobju.

V pisnem zahtevku se opiše predvideni posel in pojasni, zakaj je navedena prodaja delnic edina razumna možnost za pridobitev potrebnih finančnih sredstev.

Člen 8

Izjemne okoliščine

1. Izdajatelj pri odločanju, ali naj dovoli takojšnjo prodajo svojih delnic v zaprtem obdobju, za vsak primer posebej preuči pisni zahtevek iz člena 7(2), ki ga je predložila oseba, ki opravlja poslovodne naloge. Izdajatelj lahko dovoli takojšnjo prodajo delnic samo, če je mogoče okoliščine za sklenitev takih poslov šteti za izjemne.

2. Okoliščine iz odstavka 1 se štejejo za izjemne, če so izjemno nujne, nepredvidene in neobvladljive, njihov vzrok pa ni povezan z osebo, ki opravlja poslovodne naloge, prav tako pa ta nanje ne more vplivati.

3. Izdajatelj pri preučevanju, ali so okoliščine, opisane v pisnem zahtevku iz člena 7(2), izjemne, med drugimi kazalniki upošteva tudi, ali in v kakšnem obsegu:

(a) osebi, ki opravlja poslovodne naloge, ob vložitvi zahtevka grozi pravno izvršljiva finančna obveznost ali zahtevek;

(b) mora oseba, ki opravlja poslovodne naloge, izpolniti ali je v položaju, ki je nastopil pred začetkom zaprtega obdobja in zahteva plačilo zneska tretji osebi, vključno z davčno obveznostjo, finančne obveznosti ali zahtevka pa ne more razumno izpolniti drugače kot s takojšnjo prodajo delnic.

([1]) Uredba (EU) št. 600/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov in spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 173, 12.6.2014, str. 84).

Člen 9

Značilnosti trgovanja v zaprtem obdobju

Izdajatelj ima pravico, da osebi, ki pri njem opravlja poslovodne naloge, v zaprtem obdobju dovoli trgovati za svoj račun ali račun tretje osebe v okoliščinah, med drugim vključno z okoliščinami, v katerih:

(a) so bili osebi, ki opravlja poslovodne naloge, podeljeni ali odobreni finančni instrumenti v okviru sheme za zaposlene, če sta izpolnjena naslednja pogoja:

(i) shemo za zaposlene in njene pogoje je izdajatelj predhodno odobril v skladu z nacionalnim pravom, v pogojih sheme za zaposlene pa sta podrobno določena čas podelitve ali odobritve in znesek podeljenih ali odobrenih finančnih instrumentov ali podlaga za izračun takega zneska, in glede na to, da izvajanje diskrecijske pravice ni mogoče;

(ii) oseba, ki opravlja poslovodne naloge, nima diskrecijske pravice v zvezi s sprejemom podeljenih ali odobrenih finančnih instrumentov;

(b) so bili osebi, ki opravlja poslovodne naloge, podeljeni ali odobreni finančni instrumenti v okviru sheme za zaposlene, ki se izvaja v zaprtem obdobju, če se uporablja predhodno načrtovan in organiziran pristop v zvezi s pogoji, pogostnostjo, časom podelitve, skupino upravičencev, ki se jim odobrijo finančni instrumenti, in zneskom finančnih instrumentov, ki naj bi se podelili, podelitev ali odobritev finančnih instrumentov pa potekata na podlagi opredeljenega okvira, na podlagi katerega notranje informacije ne morejo vplivati na podelitev ali odobritev finančnih instrumentov;

(c) oseba, ki opravlja poslovodne naloge, uveljavi opcije ali nakupne bone ali zamenjavo zamenljivih obveznic, ki so ji dodeljene v okviru sheme za zaposlene, če datum zapadlosti takih opcij, nakupnih bonov ali zamenljivih obveznic nastopi v zaprtem obdobju, ter prodaje delnic, pridobljenih v skladu s tako uveljavitvijo ali zamenjavo, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(i) oseba, ki opravlja poslovodne naloge, izdajatelja obvesti o svoji odločitvi za uveljavitev ali zamenjavo vsaj štiri mesece pred datumom zapadlosti;

(ii) odločitev osebe, ki opravlja poslovodne naloge, je nepreklicna;

(iii) oseba, ki opravlja poslovodne naloge, je predhodno dobila dovoljenje izdajatelja;

(d) oseba, ki opravlja poslovodne naloge, pridobi finančne instrumente izdajatelja v okviru sheme za zaposlene, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(i) oseba, ki opravlja poslovodne naloge, se je v shemo vključila pred zaprtim obdobjem, razen če se v shemo ne more vključiti ob drugem času zaradi datuma začetka zaposlitve;

(ii) oseba, ki opravlja poslovodne naloge, v zaprtem obdobju ne spremeni pogojev svoje udeležbe v shemi ali prekliče svoje udeležbe v njej;

(iii) postopki nakupa so jasno urejeni v pogojih sheme, oseba, ki opravlja poslovodne naloge, pa nima pravice ali pravne možnosti, da bi jih v zaprtem obdobju spremenila, ali pa so načrtovani v okviru sheme na določen datum, ki nastopi v zaprtem obdobju;

(e) oseba, ki opravlja poslovodne naloge, neposredno ali posredno prenese ali prejme finančne instrumente, če se ti prenesejo med računoma osebe, ki opravlja poslovodne naloge, in če se zaradi takega prenosa njihova cena ne spremeni;

(f) oseba, ki opravlja poslovodne naloge, pridobi kvalifikacijo ali upravičenost do delnic izdajatelja, končni datum za tako pridobitev na podlagi statuta ali internega predpisa izdajatelja pa nastopi v zaprtem obdobju, če oseba, ki opravlja poslovodne naloge, izdajatelju predloži dokazila o razlogih za to, da pridobitev ne poteka ob drugem času, in je izdajatelj zadovoljen z navedenim pojasnilom.

Člen 10

Posli, o katerih je treba poročati

1. V skladu s členom 19 Uredbe (EU) št. 596/2014 in poleg poslov iz člena 19(7) navedene uredbe osebe, ki opravljajo poslovodne naloge pri izdajatelju ali udeležencu na trgu s pravicami do emisije, in osebe, ki so z njimi tesno povezane, o svojih poslih obvestijo izdajatelja ali udeleženca na trgu s pravicami do emisije in pristojni organ.

Posli, o katerih je treba poročati, vključujejo vse posle, ki jih osebe, ki opravljajo poslovodne naloge, izvedejo za svoj račun in ki se v zvezi z izdajatelji nanašajo na delnice ali dolžniške instrumente izdajatelja, izvedene finančne instrumente ali druge finančne instrumente, ki so z njimi povezani, v zvezi z udeleženci na trgu s pravicami do emisije pa se nanašajo na pravice do emisije, finančne produkte na dražbi na podlagi teh pravic ali povezane izvedene finančne instrumente.

2. Posli, o katerih je treba poročati, vključujejo naslednje:

(a) pridobitev, odtujitev, prodajo na kratko, vpis ali izmenjavo;

(b) sprejem ali uveljavitev delniške opcije, vključno z delniško opcijo, ki je vodilnim delavcem ali zaposlenim podeljena v okviru sistema prejemkov, in odtujitvijo delnic, ki izhaja iz uveljavitve delniške opcije;

(c) sklenitev ali uveljavitev zamenjave lastniških finančnih instrumentov;

(d) posle z izvedenimi finančnimi instrumenti, tudi z denarjem poravnane transakcije, ali posle v zvezi z njimi;

(e) sklenitev pogodbe na razliko v zvezi s finančnim instrumentom zadevnega izdajatelja, s pravicami do emisije ali finančnimi produkti na dražbi na podlagi teh pravic;

(f) pridobitev, odtujitev ali uveljavitev pravic, vključno s prodajnimi in nakupnimi opcijami, in nakupnih bonov;

(g) vpis povečanja osnovnega kapitala ali izdaje dolžniškega instrumenta;

(h) posle z izvedenimi finančnimi instrumenti in finančnimi instrumenti, vezanimi na dolžniški instrument zadevnega izdajatelja, vključno z zamenjavami kreditnega tveganja;

(i) pogojne posle, ki so odvisni od izpolnitve pogojev in dejanske izvedbe poslov;

(j) samodejno ali nesamodejno pretvorbo finančnega instrumenta v drug finančni instrument, vključno z zamenjavo zamenljivih obveznic v delnice;

(k) dana ali prejeta darila in donacije ter prejeto dediščino;

(l) posle, izvedene s produkti, košaricami in izvedenimi finančnimi instrumenti, povezanimi z indeksom, kolikor se to zahteva s členom 19 Uredbe (EU) št. 596/2014;

(m) posle, izvedene z delnicami ali enotami investicijskih skladov, vključno z alternativnimi investicijskimi skladi (AIS) iz člena 1 Direktive 2011/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta ([1]), kolikor se to zahteva s členom 19 Uredbe (EU) št. 596/2014;

(n) posle, ki jih izvede upravitelj AIS, v katerega je vložila oseba, ki opravlja poslovodne naloge, ali oseba, ki je z njo tesno povezana, kolikor se to zahteva s členom 19 Uredbe (EU) št. 596/2014;

(o) posle, ki jih tretja oseba izvede na podlagi pooblastila za upravljanje posameznega portfelja ali premoženja v imenu ali v korist osebe, ki opravlja poslovodne naloge, ali osebe, ki je z njo tesno povezana;

(p) izposojanje in posojanje delnic ali dolžniških instrumentov izdajatelja ali izvedenih finančnih instrumentov ali drugih finančnih instrumentov, ki so z njimi povezani.

([1]) Direktiva 2011/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2011 o upraviteljih alternativnih investicijskih skladov in spremembah direktiv 2003/41/ES in 2009/65/ES ter uredb (ES) št. 1060/2009 in (EU) št. 1095/2010 (UL L 174, 1.7.2011, str. 1).

Člen 11

Začetek veljavnosti in uporaba

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 3. julija 2016.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 17. decembra 2015

Za Komisijo
Predsednik
Jean-Claude JUNCKER

PRILOGA I

Javni organi in centralne banke tretjih držav

1. Avstralija:
   — Centralna banka Avstralije,
   — avstralski urad za finančno upravljanje;
2. Brazilija:
   — Brazilska centralna banka,
   — brazilsko ministrstvo za finance;
3. Kanada:
   — Banka Kanade,
   — kanadsko finančno ministrstvo;
4. Kitajska:
   — Kitajska ljudska banka;
5. Posebno upravno območje Hongkong:
   — Monetarni organ Hongkonga,
   — Urad za finančne storitve in državno blagajno Hongkonga;
6. Indija:
   — Centralna banka Indije;
7. Japonska:
   — Banka Japonske,
   — japonsko ministrstvo za finance;
8. Mehika:
   — Banka Mehike,
   — mehiško ministrstvo za finance in posojila iz državnih sredstev;
9. Singapur:
   — Monetarni organ Singapurja;
10. Južna Koreja:
    — Banka Koreje,
    — ministrstvo za strategijo in finance Koreje;
11. Švica:
    — Švicarska narodna banka,
    — švicarska zvezna finančna uprava;
12. Turčija:
    — Centralna banka Republike Turčije,
    — Direktorat ministrstva za finance Republike Turčije;

13. Združene države Amerike:

— Ameriška centralna banka,

— ameriško ministrstvo za finance.

PRILOGA II

Kazalniki manipulativnega ravnanja

ODDELEK 1

KAZALNIKI MANIPULATIVNEGA RAVNANJA, POVEZANEGA Z NAPAČNIMI ALI ZAVAJAJOČIMI ZNAKI IN ZAGOTAVLJANJEM CENE (ODDELEK A PRILOGE I K UREDBI (EU) št. 596/2014)

1. Prakse, s katerimi se opredeljuje kazalnik A(a) iz Priloge I k Uredbi (EU) št. 596/2014:

(a) kupovanje pozicij – tudi s strani strank tajnega dogovarjanja – v finančnem instrumentu, povezani blagovni promptni pogodbi ali produktu na dražbi na podlagi pravic do emisije na sekundarnem trgu po dodelitvi na primarnem trgu, da se objavi cena na umetni ravni in vzbudi zanimanje drugih vlagateljev – na primer v okviru trgovanja z lastniškimi instrumenti tako imenovano tajno dogovarjanje pri zunajborznih poslih prve javne ponudbe, pri katerem sodelujejo stranke tajnega dogovarjanja. Na to prakso lahko kažeta tudi naslednja dodatna kazalnika tržne manipulacije:

(i) neobičajna koncentracija poslov in/ali naročil za trgovanje na splošno, s strani ene same osebe, ki uporablja enega ali več računov, ali omejenega števila oseb;

(ii) posli ali naročila za trgovanje, ki nimajo drugega očitnega razloga razen zvišanja cene ali povečanja obsega trgovanja, zlasti blizu referenčne točke v trgovalnem dnevu, na primer ob začetku ali blizu zaključka;

(b) posli ali naročila za trgovanje se izvajajo tako, da ustvarjajo ovire za to, da bi cene finančnega instrumenta, povezane blagovne promptne pogodbe ali produkta na dražbi na podlagi pravic do emisije padle pod določeno raven ali jo presegle, večinoma zaradi izogibanja negativnim posledicam spreminjanja cene finančnega instrumenta, povezane blagovne promptne pogodbe ali produkta na dražbi na podlagi pravic do emisije – tako imenovana „vzpostavitev najnižje ali najvišje mejne vrednosti v cenovnem vzorcu“. Na to prakso lahko kažejo tudi naslednji dodatni kazalniki tržne manipulacije:

(i) posli ali naročila za trgovanje, ki vplivajo ali bi lahko vplivali na zvišanje, znižanje ali ohranjanje cene v dneh pred izdajo, opcijskim odkupom ali dospelostjo povezanega izvedenega ali zamenljivega finančnega instrumenta;

(ii) posli ali naročila za trgovanje, ki vplivajo ali bi lahko vplivali na zvišanje ali znižanje tehtane povprečne cene trgovalnega dneva ali obdobja trgovalnega dneva;

(iii) posli ali naročila za trgovanje, ki vplivajo ali bi lahko vplivali na ohranjanje cene osnovnega finančnega instrumenta, povezane blagovne promptne pogodbe ali produkta na dražbi na podlagi pravic do emisije pod ali nad izvršilno ceno ali drugim elementom, s katerim se določi izplačilo (npr. meja) povezanega izvedenega finančnega instrumenta, na datum dospelosti;

(iv) posli na katerem koli mestu trgovanja, ki vplivajo ali bi lahko vplivali na spremembo cene osnovnega finančnega instrumenta, povezane blagovne promptne pogodbe ali produkta na dražbi na podlagi pravic do emisije, tako da ta na datum dospelosti presega ali ne dosega izvršilne cene ali drugega elementa, s katerim se določi izplačilo (npr. meja) povezanega izvedenega finančnega instrumenta;

(v) posli, ki vplivajo ali bi lahko vplivali na spremembo poravnalne cene finančnega instrumenta, povezane blagovne promptne pogodbe ali produkta na dražbi na podlagi pravic do emisije, če se ta cena uporablja kot referenca ali determinanta, zlasti pri izračunu zahtev po kritju;

(c) vnos majhnih naročil za trgovanje, da se ugotovi raven skritih naročil in zlasti oceni, kaj se skriva v prikritem delu platforme – tako imenovana „naročila s časovnim zamikom“ (*ping orders*);

(d) izvedba naročil za trgovanje ali niza naročil za trgovanje, da se odkrijejo naročila drugih udeležencev, nato vnos naročila za trgovanje, da se izkoristijo pridobljene informacije – tako imenovano „ribarjenje“ (*phishing*).

2. Prakse, s katerimi se opredeljuje kazalnik A(b) iz Priloge I k Uredbi (EU) št. 596/2014:

(a) praksa iz točke 1(a) tega oddelka, na primer v okviru trgovanja z lastniškimi instrumenti tako imenovano tajno dogovarjanje pri zunajborznih poslih prve javne ponudbe, pri katerem sodelujejo stranke tajnega dogovarjanja;

(b) izkoriščanje pomembnega vpliva prevladujočega položaja nad ponudbo mehanizmov izvajanja ali povpraševanjem po teh mehanizmih za finančni instrument, povezano blagovno promptno pogodbo ali produkt na dražbi na podlagi pravic do emisije, da se bistveno izkrivijo ali bi se lahko izkrivile cene, po katerih morajo druge stranke izvesti, prevzeti ali odložiti dobavo, da izpolnijo svoje obveznosti – tako imenovana „zloraba prevladujočega položaja“ (*abusive squeeze*);

(c) podjetje, ki trguje ali vnaša naročila za trgovanje na enem mestu trgovanja ali zunaj njega (vključno z vnašanjem navedb interesa), da bi neprimerno vplivalo na ceno istega finančnega instrumenta na drugem mestu trgovanja ali zunaj njega, povezane blagovne promptne pogodbe ali produkta na dražbi na podlagi pravic do emisije – tako imenovana „manipulacija med mesti trgovanja“ (trgovanje na enem mestu trgovanja ali zunaj njega z namenom izkrivljanja cene finančnega instrumenta na drugem mestu trgovanja ali zunaj njega). Na to prakso lahko kažeta tudi naslednja dodatna kazalnika tržne manipulacije:

(i) izvedba posla, spreminjanje nakupnih in prodajnih cen, kadar je razpon med nakupno in prodajno ceno dejavnik pri določanju cene drugega posla na istem ali drugem mestu trgovanja;

(ii) kazalniki iz točke 1(b)(i), (iii), (iv) in (v) tega oddelka;

(d) podjetje, ki trguje ali vnaša naročila za trgovanje na enem mestu trgovanja ali zunaj njega (vključno z vnašanjem navedb interesa), da bi neprimerno vplivalo na ceno povezanega finančnega instrumenta na drugem ali istem mestu trgovanja ali zunaj njega, povezane blagovne promptne pogodbe ali povezanega produkta na dražbi na podlagi pravic do emisije – tako imenovana „manipulacija med produkti“ (trgovanje s finančnim instrumentom z namenom izkrivljanja cene povezanega finančnega instrumenta na drugem ali istem mestu trgovanja ali zunaj njega). Na to prakso lahko kažejo tudi dodatni kazalniki tržne manipulacije iz točke 1(b)(i), (iii), (iv) in (v) ter točke 2(c)(i) tega oddelka.

3. Prakse, s katerimi se opredeljuje kazalnik A(c) iz Priloge I k Uredbi (EU) št. 596/2014:

(a) sklepanje dogovorov o prodaji ali nakupu finančnega instrumenta, povezane blagovne promptne pogodbe ali produkta na dražbi na podlagi pravic do emisije, če se ne spremenijo upravičenja ali tržno tveganje oziroma če se pravica do udeležbe ali tržno tveganje prenese med strankama usklajenega ravnanja ali tajnega dogovarjanja – tako imenovani „navidezni posli“ (*wash trades*). Na to prakso lahko kažejo tudi naslednji dodatni kazalniki tržne manipulacije:

(i) neobičajna ponovitev poslov med majhnim številom strank v določenem obdobju;

(ii) posli ali naročila za trgovanje, s katerimi se spreminja ali bi se lahko spremenilo vrednotenje pozicije, ne da bi se zmanjšala/povečala njena velikost;

(iii) kazalnik iz točke 1(a)(i) tega oddelka;

(b) vnos naročil za trgovanje ali sklepanje posla ali niza poslov, ki se javno objavijo, da se ustvari vtis povečanega obsega trgovanja ali gibanja cene finančnega instrumenta, povezane blagovne promptne pogodbe ali produkta na dražbi na podlagi pravic do emisije – tako imenovano vzbujanje lažnega vtisa o obsegu trgovanja oz. „barvanje traku“ (*painting the tape*). Na to prakso lahko kažeta tudi kazalnika iz točk 1(a)(i) in 3(a)(i) tega oddelka;

(c) posli, ki se izvedejo na podlagi naročil za nakup in prodajo, ki jih skoraj sočasno ali sočasno za zelo podobno količino in podobno ceno vnese ista stranka ali jih vnesejo različne stranke tajnega dogovarjanja – tako imenovano „neprimerno (sumljivo) ujemanje naročil“ (*improper matched orders*). Na to prakso lahko kažejo tudi naslednji dodatni kazalniki tržne manipulacije:

(i) posli ali naročila za trgovanje, ki vplivajo ali bi lahko vplivali na določitev tržne cene, kadar likvidnost ali obseg knjige naročil ne zadošča za določitev cene znotraj trgovalnega dne;

(ii) kazalniki iz točk 1(a)(i) ter 3(a)(i) in (ii) tega oddelka;

(d) posli ali niz poslov, namenjeni prikrivanju lastništva finančnega instrumenta, povezane blagovne promptne pogodbe ali produkta na dražbi na podlagi pravic do emisije s kršitvijo zahtev po razkritju z imetništvom finančnega instrumenta, povezane blagovne promptne pogodbe ali produkta na dražbi na podlagi pravic do emisije v imenu stranke ali strank tajnega dogovarjanja. Razkritja zavajajo glede dejanskega osnovnega imetništva finančnega instrumenta, povezane blagovne promptne pogodbe ali produkta na dražbi na podlagi pravic do emisije – tako imenovano „prikrivanje lastništva“. Na to prakso lahko kaže tudi kazalnik, opisan v točki 3(a)(i) tega oddelka.

4. Prakse, s katerimi se opredeljuje kazalnik A(d) iz Priloge I k Uredbi (EU) št. 596/2014:

(a) praksa iz točke 3(b) tega oddelka, tako imenovano „vzbujanje lažnega vtisa o obsegu trgovanja“;

(b) praksa iz točke 3(c) tega oddelka, tako imenovano „neprimerno (sumljivo) ujemanje naročil“;

(c) zavzemanje dolge pozicije v finančnem instrumentu, povezani blagovni promptni pogodbi ali produktu na dražbi na podlagi pravic do emisije, ki mu sledi nadaljnje kupovanje in/ali razširjanje zavajajočih pozitivnih informacij o finančnem instrumentu, povezani blagovni promptni pogodbi ali produktu na dražbi na podlagi pravic do emisije, da bi se s pritegnitvijo drugih kupcev zvišala cena finančnega instrumenta, povezane blagovne promptne pogodbe ali produkta na dražbi na podlagi pravic do emisije. Ko je cena na umetno visoki ravni, se dolga pozicija odproda – tako imenovana praksa „dvigni in prodaj“ (*pump and dump*);

(d) zavzemanje kratke pozicije v finančnem instrumentu, povezani blagovni promptni pogodbi ali produktu na dražbi na podlagi pravic do emisije, ki mu sledi nadaljnja odprodaja in/ali razširjanje zavajajočih negativnih informacij o finančnem instrumentu, povezani blagovni promptni pogodbi ali produktu na dražbi na podlagi pravic do emisije, da bi se s pritegnitvijo drugih prodajalcev znižala cena finančnega instrumenta, povezane blagovne promptne pogodbe ali produkta na dražbi na podlagi pravic do emisije. Ko cena pade, se zadevna pozicija zapre – tako imenovana praksa „znižaj in unovči“ (*trash and cash*);

(e) vnos velikega števila naročil za trgovanje in/ali preklicev in/ali sprememb naročil za trgovanje, da se pri drugih udeležencih ustvari negotovost, zaradi česar se upočasni njihova obdelava in/ali prikrije lastna strategija – tako imenovano „kopičenje kvot“ (*quote stuffing*);

(f) vnos naročil za trgovanje ali niza naročil za trgovanje oziroma izvajanje poslov ali niza poslov, s katerimi bi se verjetno začel ali stopnjeval trend in drugi udeleženci spodbudili k njegovi pospešitvi ali razširitvi, da bi se ustvarila priložnost za zaprtje ali odprtje pozicije po ugodni ceni – tako imenovan „zagon trenda“ (*momentum ignition*). Na to prakso lahko kaže tudi velik delež preklicanih naročil (npr. razmerje med naročili za trgovanje in sklenjenimi posli), ki se lahko poveže s količinskim razmerjem (npr. število finančnih instrumentov na naročilo).

5. Prakse, s katerimi se opredeljuje kazalnik A(e) iz Priloge I k Uredbi (EU) št. 596/2014:

(a) praksa iz točke 1(b) tega oddelka, tako imenovana „vzpostavitev najnižje ali najvišje mejne vrednosti v cenovnem vzorcu“;

(b) praksa iz točke 2(c) tega oddelka, tako imenovana „manipulacija med mesti trgovanja“ (trgovanje na enem mestu trgovanja ali zunaj njega z namenom izkrivljanja cene finančnega instrumenta na drugem mestu trgovanja ali zunaj njega);

(c) praksa iz točke 2(d) tega oddelka, tako imenovana „manipulacija med produkti“ (trgovanje s finančnim instrumentom z namenom izkrivljanja cene povezanega finančnega instrumenta na drugem ali istem mestu trgovanja ali zunaj njega);

(d) namerni nakup ali prodaja finančnega instrumenta, povezane blagovne promptne pogodbe ali produkta na dražbi na podlagi pravic do emisije ob referenčnem času trgovalnega dne (npr. začetek, zaključek, poravnava), da bi se referenčna cena (npr. začetna cena, zaključna cena, poravnalna cena) zvišala, znižala ali ohranila na določeni ravni – tako imenovani „nakup/prodaja ob zaključku trgovanja“ (*marking the close*). Na to prakso lahko kažejo tudi naslednji dodatni kazalniki tržne manipulacije:

(i) vnos naročil, ki predstavljajo pomemben delež v centralni knjigi naročil trgovalnega sistema, nekaj minut pred fazo določitve cene na dražbi in preklic teh naročil nekaj sekund pred zaprtjem knjige naročil za izračun cene, dosežene na dražbi, tako da se lahko teoretična začetna cena zdi višja/nižja, kot bi bila sicer;

(ii) kazalniki iz točke 1(b)(i), (iii), (iv) in (v) tega oddelka;

(iii) izvedba poslov ali oddaja naročil za trgovanje, zlasti blizu referenčne točke med trgovalnim dnem, ki zaradi svoje velikosti glede na trg jasno pomembno vplivajo na ponudbo ali povpraševanje oziroma ceno ali vrednost;

(iv) posli ali naročila za trgovanje, ki nimajo drugega očitnega razloga razen zvišanja/znižanja cene ali povečanja obsega trgovanja, zlasti blizu referenčne točke v trgovalnem dnevu – na primer ob začetku ali blizu zaključka;

(e) oddaja številnih ali velikih naročil za trgovanje, ki so pogosto višja/nižja od najboljšega povpraševanja/ponudbe, na eni strani knjige naročil zaradi izvedbe trgovanja na drugi strani knjige naročil. Ko je posel izveden, se naročila, vnesena brez namena izvršitve, umaknejo – tako imenovano „plastenje“ (*layering*) in „slepljenje“ (*spoofing*). Na to prakso lahko kaže tudi kazalnik iz točke 4(f)(i);

(f) praksa iz točke 4(e) tega oddelka, tako imenovano „kopičenje kvot“;

(g) praksa iz točke 4(f) tega oddelka, tako imenovani „zagon trenda“.

6. Prakse, s katerimi se opredeljuje kazalnik A(f) iz Priloge I k Uredbi (EU) št. 596/2014:

(a) vnos naročil, ki se umaknejo, preden so izvedena, kar vzbuja ali bi lahko vzbudilo lažni vtis, da za finančni instrument, povezano blagovno promptno pogodbo ali produkt na dražbi na podlagi pravic do emisije obstaja povpraševanje ali ponudba po navedeni ceni – tako imenovano „vnašanje naročil brez namena izvršitve“. Na to prakso lahko kažeta tudi naslednja dodatna kazalnika tržne manipulacije:

(i) naročila za trgovanje, vnesena po taki ceni, da zvišujejo nakupno ceno ali znižujejo prodajno ceno, in ki vplivajo ali bi lahko vplivala na zvišanje ali znižanje cene povezanega finančnega instrumenta;

(ii) kazalnik iz točke 4(f)(i) tega oddelka;

(b) praksa iz točke 1(b) tega oddelka, tako imenovana „vzpostavitev najnižje ali najvišje mejne vrednosti v cenovnem vzorcu“;

(c) premikanje razpona med nakupno in prodajno ceno na umetne ravni in/ali njegovo vzdrževanje na umetnih ravneh z zlorabo tržne moči, tako imenovana vzpostavitev (pre)velike razlike med ponudbo in povpraševanjem. Na to prakso lahko kažejo tudi naslednji dodatni kazalniki tržne manipulacije:

(i) posli ali naročila za trgovanje, ki vplivajo ali bi lahko vplivala na izogibanje trgovalnim zaščitnim ukrepom na trgu (npr. omejitve cen, omejitve obsega, parametri razpona med nakupno in prodajno ceno itd.);

(ii) kazalnik iz točke 2(c)(i) tega oddelka;

(d) vnos naročil za trgovanje, s katerimi se povečuje povpraševanje po finančnem instrumentu, povezani blagovni promptni pogodbi ali produktu na dražbi na podlagi pravic do emisije (ali znižuje njihova ponudba), da se zviša (ali zniža) njegova cena – tako imenovano „umetno povečevanje povpraševanja“ (*advancing the bid*). Na to prakso lahko kaže tudi kazalnik iz točke 6(a)(i) tega oddelka;

(e) praksa iz točke 2(c) tega oddelka, tako imenovana „manipulacija med mesti trgovanja“ (trgovanje na enem mestu trgovanja ali zunaj njega z namenom izkrivljanja cene finančnega instrumenta na drugem mestu trgovanja ali zunaj njega);

(f) praksa iz točke 2(d) tega oddelka, tako imenovana „manipulacija med produkti“ (trgovanje s finančnim instrumentom z namenom izkrivljanja cene povezanega finančnega instrumenta na drugem ali istem mestu trgovanja ali zunaj njega);

(g) praksa iz točke 5(e) tega oddelka, tako imenovano „plastenje“ in „slepljenje“;

(h) praksa iz točke 4(e) tega oddelka, tako imenovano „kopičenje kvot“;

(i) praksa iz točke 4(f) tega oddelka, tako imenovani „zagon trenda“;

(j) vnos naročil za trgovanje za privabljanje drugih udeležencev na trgu z uporabo tradicionalnih trgovalnih tehnik („počasni trgovalci“), ki se nato hitro popravijo na manj ugodne pogoje, v upanju na njihovo dobičkonosnost glede na dotok naročil za trgovanje s strani „počasnih trgovalcev“, tako imenovano „prikrivanje“ (*smoking*).

7. Prakse, s katerimi se opredeljuje kazalnik A(g) iz Priloge I k Uredbi (EU) št. 596/2014:

(a) praksa iz točke 5(d) tega oddelka, tako imenovani „nakup/prodaja ob zaključku trgovanja“;

(b) praksa iz točke 1(a) tega oddelka, tako imenovano – na primer v okviru trgovanja z lastniškimi instrumenti – „tajno dogovarjanje pri zunajborznih poslih prve javne ponudbe, pri katerem sodelujejo stranke tajnega dogovarjanja“;

(c) praksa iz točke 1(b) tega oddelka, tako imenovana „vzpostavitev najnižjih ali najvišjih mejnih vrednosti“ v cenovnem vzorcu;

(d) praksa iz točke 2(c) tega oddelka, tako imenovana „manipulacija med mesti trgovanja“ (trgovanje na enem mestu trgovanja ali zunaj njega z namenom izkrivljanja cene finančnega instrumenta na drugem mestu trgovanja ali zunaj njega);

(e) praksa iz točke 2(d) tega oddelka, tako imenovana „manipulacija med produkti“ (trgovanje s finančnim instrumentom z namenom izkrivljanja cene povezanega finančnega instrumenta na drugem ali istem mestu trgovanja ali zunaj njega);

(f) dogovarjanje z namenom izkrivljanja stroškov, povezanih z blagovno pogodbo, kot so prevozni ali zavarovalni stroški, katerega posledica je določitev poravnalne cene finančnega instrumenta ali povezane blagovne promptne pogodbe po nenormalni ali umetni ceni.

8. Praksa iz točke 2(c) tega oddelka, ki je navedena tudi v točkah 5(c), 6(e) in 7(d) tega oddelka, je pomembna v okviru področja uporabe Uredbe (EU) št. 596/2014 v zvezi z manipulacijo med mesti trgovanja.

9. Praksa iz točke 2(d) tega oddelka, ki je navedena tudi v točkah 5(c), 6(f) in 7(e) tega oddelka, je pomembna v okviru področja uporabe Uredbe (EU) št. 596/2014 v zvezi z manipulacijo med mesti trgovanja, glede na to, da je lahko cena ali vrednost finančnega instrumenta odvisna od cene ali vrednosti drugega finančnega instrumenta ali blagovne promptne pogodbe oziroma lahko nanju vpliva.

ODDELEK 2

KAZALNIKI MANIPULATIVNEGA RAVNANJA, POVEZANEGA Z UPORABO FIKTIVNEGA SREDSTVA ALI KATERO KOLI DRUGO OBLIKO PREVARE ALI ZVIJAČE (ODDELEK B PRILOGE I K UREDBI (EU) št. 596/2014)

1. Prakse, s katerimi se opredeljuje kazalnik B(a) iz Priloge I k Uredbi (EU) št. 596/2014:

(a) razširjanje napačnih ali zavajajočih tržnih informacij prek medijev, vključno z internetom, ali drugih sredstev, ki povzroči ali bi lahko povzročilo spremembo cene finančnega instrumenta, povezane blagovne promptne pogodbe ali produkta na dražbi na podlagi pravic do emisije v smeri, ki je ugodna za pozicijo v finančnem instrumentu oziroma načrtovani posel osebe ali oseb, ki imajo interes za razširjanje informacij;

(b) odprtje pozicije v finančnem instrumentu, povezani blagovni promptni pogodbi ali produktu na dražbi na podlagi pravic do emisije in zaprtje take pozicije takoj po javni objavi in poudarjanju, da se bo naložba obdržala za daljše obdobje – tako imenovani „vstop v pozicijo in izstop iz nje takoj po javni objavi o vstopu“;

(c) praksa iz točke 4(c) oddelka 1, tako imenovana praksa „dvigni in prodaj“. Na to prakso lahko kažejo tudi naslednji dodatni kazalniki tržne manipulacije:

(i) razširjanje novic prek medijev v zvezi s povečanjem (ali zmanjšanjem) kvalificiranega deleža pred neobičajno spremembo cene finančnega instrumenta ali kmalu zatem;

(ii) kazalnik iz točke 5(d)(i) oddelka 1;

(d) praksa iz točke 4(d) oddelka 1, tako imenovana praksa „znižaj in unovči“. Na to prakso lahko kažeta tudi kazalnika iz točke 5(d)(i) oddelka 1 in točke 1(c)(i) tega oddelka;

(e) praksa iz točke 3(d) oddelka 1, tako imenovano „prikrivanje lastništva“;

(f) premik ali skladiščenje fizičnega blaga, kar bi lahko vzbudilo zavajajoč vtis glede dobave, povpraševanja, cene ali vrednosti blaga ali dobavljivega predmeta v finančnem instrumentu ali povezani blagovni promptni pogodbi;

(g) premik prazne tovorne ladje, kar bi lahko vzbudilo napačen ali zavajajoč vtis glede dobave, povpraševanja, cene ali vrednosti blaga ali dobavljivega predmeta v finančnem instrumentu ali povezani blagovni promptni pogodbi.

2. Prakse, s katerimi se opredeljuje kazalnik B(b) iz Priloge I k Uredbi (EU) št. 596/2014:

(a) praksa iz točke 1(a) tega oddelka. Na to prakso lahko kaže tudi vnos naročil za trgovanje ali poslov, preden ali kmalu po tem, ko udeleženec na trgu ali osebe, za katere je javno znano, da so z njim povezane, predloži ali razširi nasprotno raziskavo ali naložbena priporočila, ki so javno dostopna;

(b) praksa iz točke 4(c) oddelka 1, tako imenovana praksa „dvigni in prodaj“. Na to prakso lahko kaže tudi kazalnik iz točke 2(a)(i) tega oddelka;

(c) praksa iz točke 3(d) oddelka 1, tako imenovana praksa „znižaj in unovči“. Na to prakso lahko kaže tudi kazalnik iz točke 2(a)(i) tega oddelka.